

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . „ 2-20
za Nemčijo celoletno . . . „ 29.—
za ostalo inozemstvo . . . „ 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . „ 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . 1-80

Sobotna izdaja:

za celo leto K 7.—
za Nemčijo celoletno . . . „ 9.—
za ostalo inozemstvo . . . „ 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvesta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)

za enkrat po 3) v
za dva- in večkrat . . . 25.,
pri večjih naročilih primeren
popust po dogovoru.

Poslano:

Enostolpna p. t. t. vrsta po 60 vin.

Izhaja vsak dan izv. emši nedelje in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga vzni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; neizbrana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Cesar Karel pri 17. lth.

Veliko veselje je nas »Janeze« navdajalo, ko se je že prve dneve januarja razglasilo, da nas hoče priti obiskat Njegovo Veličanstvo naš novi cesar Karel. Z mrzlično naglostjo se je pričelo pripravljati, da pred Njim nastopimo kot pravi elitni vojaki.

Pa kako velika žalost je zavladovala, ko je naenkrat zopet prišlo poročilo, da je Najvišji obisk odpovedan — najbrž zaradi zelo slabega vremena. Tako radi bi bili kranjski Janezi videli in pozdravili ljubljenskega cesarja, vse smo po svojih močeh pripravili — pa se nam hoče to upanje izjaloviti, to veselje pokvariti. Prav vse je bilo kot poparjeno. »Oh, škoda,« te vdihe si slišal povsod.

Pa zopet se je naša žalost v veselje spremenila, prišlo je novo poročilo: Cesar pride. In prišel je dne 17. januarja 1917 k 17. lth naš ljubljenski cesar Karel, ki je nas 17. lth pred kratkim odlikoval z imenom pešpolk »Cesarjevič«. Na lepem prostoru, katerega smo prejeli dne očistili snega, je stal cel 17. pešpolk lepo razvrščen v dolgih vrstah. Naenkrat se pripelje cela vrsta avtomobilov s cesarjem in njegovim spremstvom — in že vidimo kmalu nato, kako stopa mladi cesar pred fronto polka. Skoro pri vsakem možu se ustavi, povpraša to in ono, različne stvari, kje je doma, kako dolgo je že pri polku, kje je dobil to ali ono odlikovanje. Na odgovore naših mož in fantov se čujejo glasne besede cesarjeve: »Dobro, dobro,« »bravo,« »lepo« itd., večinoma v slovenskem jeziku. Tudi nekatera vprašanja je stavil Presveti vladar v slovenskem jeziku. Tako se pomika počasi ob celi dolgi fronti z vsem svojim spremstvom, nagovarja, vprašuje in hvali. Veselje je žarelo vsakemu Janezu iz obraza, ki je bil tako srečen, da ga je cesar nagovoril, in teh srečnih je bilo veliko število. Med nje spadam tudi jaz. »Iz katere škočije ste, prečastiti?« »Iz ljubljanske, Veličanstvo.« »Koliko časa ste že pri polku?« »Ne celih šest mesecev, Veličanstvo.« To je bil moj razgovor s cesarjem. Kratak sicer, a osrečil me je toliko, da mi je nehote prišel smehljaj na ustna, pri čemur sem enak smehljaj opazil tudi na obrazu cesarjevem.

Ko je cesar prehodil celo fronto polka, to je trajalo celo debelo uro, se naenkrat oglasi povelje našega g. polkovnika pl. Ventour: »Zur Defilée

rung!« Na čelu naša godba, za njo pa dolge kot ravnilo zvrnane vrste naših Janezov, vse v krasnem trdem koraku, glave obrnjene na levo, kjer je stal naš ljubljenski cesar — kdor je videl to krasno defilirungo, se mu je moralo srce radosti smejati. Da, to so naši krepki Janezi, pravi vojaki, katerih ne premeja nikdo. Čeprav so pred dobrim tednom šele prišli vsi izmučeni iz snežnih zametov in plazov, takrat se jim to ni prav nič poznalo. Zavest, da jih gleda cesar, je premagala vso utrujenost, je vzravnała njihove sključene postave, ta zavest je napravila njihov korak mogočen in elastičen.

Cesar pa je bil poln hvale in priznanja, kar je svojemu spremstvu glasno izražal. Eden visokih gospodov izmed spremstva se je celo izrazil: Tako lepe defilirunge kot pri 17. lth pa še nisem videl.

Skratka: Janezi smo se kot povsod tudi pred cesarjem postavili, pokazali smo, da se Njegovo Veličanstvo na take vojake sme vedno brez skrbi popolnoma zanesti.

Cesar se je nato odpeljal od nas še naprej k drugim četam. Okrog poldneva pa se je zopet vračal nazaj v Trident. Napravili smo mu dolg, dolg spalir, skozi katerega je vozil njegov avtomobil.

Glasni »hura«, »živio« in »hoch« klici so zaorili, ko se je prikazal in počasi vozil med našim spalirjem, dokler ni zopet izginil v daljavi.

Poldrugo uro smo imeli cesarja v svoji sredi — srečni smo bili — še bolj smo ga vzljubili. Ljubezem 17. lth cesarjevičevih Ti je, naš ljubljenski cesar Karel, zagotovljena. Bog ohrani, Bog obvaruj!

I. G.

Hrvaško-slovensko ljudstvo in Mažari.

Pod naslovom »Das kroatisch-slovenische Volk« piše »Pester Lloyd« z dne 29. t. m.:

»V političnih krogih je vzbudil pogršek, katerega je zagrešil »Pesti Naplo«, zažudenje. V članku, ki se peča s pismi, kateri sta poslala predsednik hrvaško-slovenskega kluba dr. Korošec in deželni glavar Kranjske dr. Šusteršič kot protest proti noti entente znanemu ministru grofu Czerninu, označuje imenovani list posl. dr. Korošca kot člana hrvaškega sabora in ogrskega državljan. Sicer je nepotrebno popravljati to napako našega cenje-

nega kolega; toda vsled reda hočemo vsejedno konstatirati, da je dr. Korošec po svojem poklicu urednik v Mariboru in dolgo vrsto let član avstrijske zbornice, v kateri zastopa štajerski volilni okraj 27. Potrebno je torej, da popravimo mi zaključek, do katerega prihaja »Pesti Naplo« na podlagi napačne podmene. Če protestira v omenjenem članku proti označbi »hrvaško-slovensko ljudstvo«, je to stvar, ki se tiče izključno Hrvatov v Dalmaciji — ker samo kot zastopnik avstrijskih Hrvatov se je oglašil dr. Korošec k besedi — nikar pa niso prizadeti po izrazu, izbranem od dr. Korošca in omenjenem od »Pesti Naplo«, pod žezlom Štefanove krone živeči Hrvati.«

vrnili v naše postojanke. Šlo je namreč zgolj za poizvedovanje.

Sploh je sovražnikov položaj posebno med Hudim logom in prostorom severno Kostanjevice skrajno težaven, ker se zadirja tu italijanska bojna črta v naše postojanke v obliki ravnega klina. Italijani so tu neprestano izpostavljeni ognju naše artiljerije, ki jih prijemlje od strani in za hrbtom. Lahko se tedaj reče, da je ta krajevni dobiček na prostoru Italijanom prinesel veliko več škode nego koristi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 30. januarja. Uradno:

Podjetja naših čet na Goriškem so zopet uspela. Pri Kostanjevici so vdrlili oddelki 71. pešpolka v sovražne postojanke. Premagali so več italijanskih stotnij, uničili jarko in se vrnili s 6 ujetimi častniki, 140 mežani in 2 zaplenjenima strojnima puškama. Vzhodno Vrtojbe so privedli oddelki c. kr. črnovojniškega polka št. 2 s podobnega podjetja 27 ujetnikov in 3 strojne puške. Kraje med Goriškim jezerom in Adiško dolino so tudi večeraj obstrlejevali.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

30. januarja. Na tridentinski bojni črti so, kakor ponavadi, streljali s topovi. Na julijski bojni črti je izvajal sovražnik male presenetljive napade na naše čete v odseku jugovzhodno od Gorice in na Krasu. Po kratkih, a živahnih nastopih smo ga odbili povsod, nekaj ujetnikov nam je prepuštil.

Italija potrebuje pomoči.

Lugano, 30. jan. Zborni poveljnik grof Marazzi, ki je že 20 let poslanec zbornice in bil vojni državni podtajnik v Sonnino-vem kabinetu, trenutno pa kot osvoboditelj Gorice zelo popularen, objavlja v poluradnem listu »Giornale d'Italia« članek, ki je brez dvoma sporazumno s Cadorno namenjen zaveznikom Italije. Marazzi zahteva kot predpogoj za zmago enotno poveljstvo armad štirispornazuma za izpeljavo vojnega načrta. Najtežavnejša ofenziva pri tem pripade Italiji, ki mora za to dobiti pomoči od zaveznikov. Angleži in Francozi morajo le z ofenzivo v Alzaciji vezati nase kolikor mogoče veliko nemških čet. — To

LISTEK.

Povest iz Robidovja.

(Priročil dr. Leopold Lénard.)

Pri nas je taka navada: vsaka vas mora imeti svojo faro, svojo šolo in svojo občino.

Sredi naše doline je pa pohlevna vas, ki nima ne cerkve, ne svetnika. Imenuje se Robidovje. Zdelo se mi je čudno in vprašal sem stare može, zakaj nima Robidovje nobenega svetnika? Iz njihovih ust sem zvedel sledečo povest:

To je bilo še takrat, ko so svetniki po zemlji hodili.

V Robidovju so se zbrali može in sklenili:

»Vsaka vas ima svojo cerkev in svojega svetnika, zakaj naj bi bili mi brez njega!«

»Ajdimo k poslancu! Če ne pomore klerikalec, pojdimo k liberalcu.«

Poslanec jih sprejme prijazno in reče: »Seveda, seveda! To se razume samo ob sebi, da mora Robidovje imeti svojega svetnika. Verjemite mi, da se hočem z vso silo potegniti za to zadevo. Toda stvar ni tako enostavna. Vi morate vložiti prošnjo na Boga očeta v nebesih, naj Vam da svetnika, potem bom pa jaz nastopil za vas in podpiral vašo prošnjo. Treba je tega in onega in tretjega, potem bo šele mogoče

govoriti dalje. In sedaj naj se pa takoj vložijo dobro utemeljena prošnja.

Može vpijejo: »Živio poslanec!« ter se vrnejo domov.

Vsak Robidovec je »junak do Boga, ne boji se nikoga«, razun Boga v nebesih in gospodinje v kuhinji. Ko so se vrnili domov, je moral vsak poročati svoji zakonski polovici, kako so opravili v mestu pri poslancu in pri ognjiščih ni bilo dotični večer govorjenja ne konca ne kraja. Je že taka navada, da kadar se gre za svetnike, hočejo ženske imeti prvo besedo in drugod ni o tem oziru nič drugače, kakor v Robidovju.

Prvo vprašanje je bilo:

»Katerega svetnika naj si izberemo?« Mora biti prav poseben svetnik, kakor ga ni nikjer v okolici.

Stare ženske so se oglasile:

»Vzemimo sveto Barbaro, ki pomaga za srečno zadnjo uro!«

Župan je pa bil mnenja:

»Sveto Katarino, ki je za um in pravo pamet.«

Matere so rekle:

»Sveto Uršulo in 11.000 devic.«

Dekleta so pa gledala v tla in si niso upala z besedo na dan, ako bi jih pa kdo vprašal, bi najbrže glasovale:

»Za vojake tebajske legije!«

Zborovalo se je pri vseh ognjiščih, na pomoč so vzeli vse koledarje, ki so se nahajali v Robidovju in vse ljubljanske pratike. Marsikateri svetnik je bil včas: Sv.

Martin ima gos, sv. Otmar sod itd. A težko je prevdariti, kateri bi bil boljši za ta svet in za oni.

Slednjič so se pa vendar zedinili za sv. Petra, ki ima ključe.

Svetnik je bil izbran, treba je še postaviti prošnjo.

Može vzamejo občinski pečat, ter gredo k notarju, da jim sestavi prošnjo. Bili so namreč prepričani, da samo notar zna sestaviti prošnjo za nebasa.

Vloga se lahko naredi — reče notar — a kje imate kolek?

Može se spogledajo v zadregi, ker koleka nikdo ni imel pri sebi.

»Ako ga nimate, nič ne de — nadaljuje notar — pojdi pa ti Porungelček v trafiko ponj. Tu imaš krono!«

Može se oddahnejo. Prošnja bo napisana in še za kolek je dal notar.

Porungelček prinese kolek, notar napiše prošnjo, potem pa sestavi račun:

Za prošnjo: 4 krone.

Za pogovor z možmi: 4 krone.

Ker sem može poslušal: 4 krone.

za kolek: 1 krono.

Ker sem poslal po kolek: 1 krono.

Ker je prinesel kolek: 1 krono.

Ker je prinesel kolek: 1 krono.

Ker sem pilepil kolek napačno: 1 krono.

Ker sem moral pilepiti drugače: 1 krono itd. itd.

Tako in na podoben način je šlo dalje.

može se pa spogledajo in nasmehnejo zadovoljno, misleč:

»Ta prošnja bo držala, ker je narejena tako umetno.«

• • •

Takrat so pa še svetniki po zemlji hodili in naključilo se je, da prideta Kristus in sv. Peter na njunem potovanju tudi skozi Robidovje. Prva ženska ju je zagledala, povedala nekaj sosedi za plotom in še preden dospeta svetnika do tretje hiše, je že vedela cela vas o njunem prihodu in vsaka ženska je stala na pragu.

»Kdo pa sta vidva?« ju vpraša neka ženska.

»Dva popotna svetnika«, odvrne sv. Peter.

»Stopita vendar malo notri, morda smemo postreči s kupico vina?«

»Gostoljubnost se ne sme žaliti, pripomni Kristus Petru, pa vstopiva.«

Vstopita, izpijeta vsak kupico vina, se poslovita v božjem imenu in odideta.

»Kaj slišiš, da se govori v izbi o nama?« vpraša Kristus Petra, ko sta bila zopet na cesti.

»Ženska klepeče: «Pa taki svetniki hodijo sedaj po zemlji! Po hišah jedo in pijejo kot reveži.«

»Kdo sta pa vidva?« ju vpraša ženska na drugem pragu.

»Dva popotna svetnika«, odvrne sv. Peter.

»Stopita vendar malo notri, morda smemo postreči s kupico vina?«

nenavadno razmotrivanje vojnih načrtov od strani aktivnega generala se smatra kot nova proklamacija Cadornove teze, da Italija pričakuje pomoči, ne more pa drugim pomagati.

Istočasna italijansko-ruska ofenziva.
Lugano, 30. jan. »Giornale d'Italia« napoveduje, da bosta Italija in Rusija izvedli istočasno ofenzivo proti monarhiji. Podpiral jo bo tudi nastop vojne mornarice. Listi naglašajo, da se bo le z zmago nad Avstrijo dosegla popolna zmaga.

Nemiri v Italiji.

Carib, 30. januarja. »Tagesanzeiger« poroča o nemirih v Italiji. V Sieni in v Romanu so bili veliki revolucionarni izgredi ob nakupu žita.

Hud mraz na ruskem bojišču.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 30. januarja. Uradno:
Na celi bojni črti nobenih posebnih dogodkov.
Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. januarja. Veliki glavni stan:

Med Vzhodnim in Črnim morjem nobenih posebnih dogodkov.
Prvi generalni kvartirni mojster:
pl. Ludendorff.

NEMSKO VEČERNO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. januarja. Uradno:
Na vzhodu in ob reki Aa novi boji, ki so izpadli ugodno za nas.
Berlin, 30. januarja. Uradno:
Na ruski bojni črti je vplival občutljiv mraz — v posameznih odsekih do 20 stopinj — na boje. Tudi v Rumuniji so nekaj dni močni snežni meteži in občutljiv mraz.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 30. januarja. Uradno:
Nič važnega.

Odbiti napad plinov ob cesti Riga-Mitava.

Berlin, 29. jan. Uradno:
Poleg bojev, ki so bili dne 26. t. m. na obeh bregovih reke Aa zelo težki, je postal Rus zvečer živahen tudi na nekem drugem mestu bojne črte. S pomočjo sredstva, s katerim na bojni črti pri Rigi še ni nastopal, je poizkušal, da bi prodrl naše črte s silo: s plinom. Okoli 7. ure zvečer je izpustil ob cesti Riga-Mitava dva plinasta oblaka. Naše prednje straže, ki so bile pozorne kljub mrazu in močnemu snežnemu meteu, so si glasno piskanje, prihajajoče od ruske postojanke, pravilno razlagale in povzročile alarm vsled nevarnosti plina. Vsak je vedel, kaj naj stori; v vzornem redu, kakor da gre za kak miroven ukrep, so se vsi pripravili. Zaupajoč na sredstvo proti plinu, je bil že naprej vsak o ruskem neuspehu prepričan. Čez nekaj minut že se je plazila 5 metrov visoka meglena stena polagoma proti nam. Tako gosta je bila, da izstreljenih svetilnih krogel ni bilo več mogoče videti. Leno se je vlekel nevaren oblak čez naše postojanke. Kmalu je sledil drugi, znatno redkejši

»Gostoljubnost se ne sme izrabljati«, pripomni Kristus sv. Petru, »pojdiva raje dalje.«

Zahvalita se gospodini za njeno prijaznost, ter gresta dalje.

»Kaj slišiš, da se govori v izbi o nama?« vpraša Kristus Petra, ko sta bila zopet na cesti.

»Ženska klepeče: »Pa taki svetniki hodijo sedaj po zemlji! Da je celo v nebesih zavladala taka ošabnost!«

Tako je šlo dalje po celi vasi. Povsod so ju prijazno vabili in pozdravljali, ko sta bila pa zunaj, niso našli na njima dobre stvarice.

Po celi vasi je pa zavladalo soglasno mnenje:

»Mi bomo dobili čisto drugačnega svetnika, takega, da se bomo lahko postavili z njim. Saj nam je sam notar sestavil prošnjo in občinski pečat smo pritisnili na njo. Menda bo kmalu potrjena v nebesih.«

»Ali bi hotel biti v Robidovju za svetnika?« vpraša Kristus Petra, ko sta bila zunaj vasi.

Raje na večne čase v nebesih za vrtarja, kot v Robidovju za svetnika«, odvrne sv. Peter.

Bog oče je pa odgovoril Robidovčanom na njihovo prošnjo, da ni v nebesih nobenega svetnika, ki bi hotel sprejeti pokroviteljstvo nad Robidovjem. Naj ga poščejo sami, in ako ga najdejo, ga bo rad pustil v Robidovje.

Med tem je pa tudi umrl dotični slavni notar, ki je znal tako dobro sestavljati prošnje in Robidovčani niso vedeli, kako narediti rekurzo.

Tako je ostalo Robidovje brez svetnika do današnjega dne.

oblak. Istočasno so pričeli sovražni topovi z bobnečim ognjem. Sovražnik si je pač mislil, da so naše postojanke izkajene ali da je posadka izgubila glavo in da je razburjena, a varal se je. Miren, dobro merjeni ogenj je ustavil že prvi sovražni napadalni oddelek. Sovražnik zato tudi ni dalje napadel. Z našimi izbornimi obrambnimi sredstvi proti plinu pač sovražnik ni računal. Podjetje je zadalo sovražniku krvave izgube; naših ni bil niti eden zastrupljen.

Rusko uradno poročilo.

28. jan. Južno Brodov je izvedel sovražnik protinapad; njegove izgube so bile težke; v neredu se je umaknil v strelske jarko. Severno Kirlibabe smo odbili sovražni napad.

Po pripravi s topovi so naši oddelki napadli na obeh straneh ceste Kimpolung-Jakobeny na tri vrste dolgi bojni črti. Število ujetnikov in plena še ni znano.

Odmor bojev v Rumuniji.

Genf. »Figaro« iz Jaša: Operacije Rusov ovira strašen mraz. Francoski častniki urijo ostanke rumunske armade. Minuli teden so vpokojili 14 rumunskih generalov.

Boji na Moldavskem.

Malmö, 30. jan. »Utro Rosij« opisuje težavne boje na Moldavskem. Tako težavni boji niso bili še nikjer, kakršni se bijejo zdaj v moldavskih Karpatih. Celo boji v Karpatih 1914—1915 niso dosegli sedanjih. Ledeno je vse, kar otežuje prevoz. Ni dneva in ne noči brez snega. Rusko vojno vodstvo je ustanovilo posebne karpatske zборе, ki jih sestavljajo kavkaške čete. Polagoma bodo zbrali vse kavkaške čete za moldavsko bojno črto.

Rumunski kralj v Jekaterinoslavu.

Berlin, 29. jan. »Tageblatt« poroča iz Stockholma: »Rusko Slovo« poroča: Rumunski kralj si je izvolil za se in za svoj dvor Potemkinovo palačo v Jekaterinoslavu, v južni Rusiji. Rumunska vlada, parlament in ministrstva se bodo preselila deloma v Cherson in deloma v Jekaterinoslav. Vse banke so se že preselile iz Jaša v Rusijo.

Rumunski kralj vrhovni poveljnik.

Chiasso, 30. jan. »Temps« poroča: Car je podredil rusko-rumunske čete poveljstvu rumunskega kralja.

Iliescu v Parizu.

Berlin, 29. jan. »Vossische Ztg.« poroča iz Genfa: Rumunski general Iliescu se je pripeljal v nedeljo v Pariz. Posvetoval se je dolgo časa z Briandom, Liauteyem in z Nivellem.

Neumestno vmešavanje Rusije v naše zadeve.

Stockholm, 30. januarja. »Novo Vreme« poroča: V ruskem notranjem ministrstvu so ustvarili poseben oddelek za avstrijske zadeve. Vodi ga namestni minister. List pravi, da utemeljuje vlada ta korak s tem, ker je prizadeta na razvoju političnih razmer v Avstriji.

Boji za višino 304.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. januarja. Veliki glavni stan:

Bojna skupina kraljeviča Rupreta.

Na bojni črti Artois več proizvedovalnih bojev. Med Ancre in Somme od časa do časa močan topovski boj.

Bojna črta nemškega cesarjeviča.

Večerni napadi Francozov na višino 304 niso uspeli.

Prvi generalni kvartirni mojster:
pl. Ludendorff.

NEMSKO VEČERNO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. januarja. Uradno:

Na zahodu običajni boji v jarkih.

Berlin, 30. januarja. Uradno:

Francozi so tudi včeraj zamenjali svoje poizkuse, da zopet pribore izgubljene jarko na višini 304, ki nadvladuje tam dolinsko kotlino pri Aisne in važne cestne dohode. Po živahnem streljanju podnevi smo ob 5. izpoznali priprave za francoski napad. Besen nemški topovski ogenj je zadržal napad. Ob 7. zvečer so izvedli Francozi sunek, ki smo ga s pomočjo in izlahka odbili. Ponovni napad ob 7. uri 45 minut je imel isto usodo. Noč je bila mirna.

Eksplodizija v Massy-Palaisau.

Berlin, 30. jan. (K. u.) O eksploziji v Massy-Palaisau poročajo pariški in lyonski listi: Požar je izbruhnil v tvornici melinita ob 2. uri popoldne. Ker vodovod ni deloval, niso mogli požara pogasiti. Tvornico so morali najhitreje izprazniti. Eksplozijo so slišali v cellem Parizu in v Versaillesu. Število žrtev ni veliko, ker so tvornico še pravočasno izpraznili.

Arzenal v Woolwichu zletel v zrak.

»Frankf. Ztg.« poroča iz najzanesljivejšega vira, da je ob londonski eksploziji zletel v zrak woolwiški arzenal, kar strogo prikrivajo.

Boji v Macedoniji.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 30. januarja. Uradno:
Le v posameznih odsekih bojne črte se je slabo streljalo s topovi. Severno-zahodno Bitolja, pri Mogleni in v Vardarski dolini tudi slab ogenj s puškami strojlni puškami in z minami. Južno Serresa boji patrolj.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. januarja. Veliki glavni stan:

V ovinku Črne in na nižini ob Strumi spopadi med proizvedovalnimi oddelki.

Prvi generalni kvartirni mojster:
pl. Ludendorff.

Na morju.

Poročilo nemške mornarice.

Berlin, 30. januarja. Uradno:
Neki naš podmorski čoln je 18. januarja v angleškem Kanalu potopil neki angleški rušilec vrste M s torpednim strelom.

Berlin, 30. januarja. Uradno:

Neki naš podmorski čoln je od 18. do 25. januarja poleg angleškega rušilca, o katerem se je že poročalo, potopil še 17 ladij z 18.056 tonami. Med tovari potopljenih ladij je bilo 5000 ton žita, do 7500 ton premoga, dalje les, fosfat in drugo prepovedano blago.

Načelnik generalnega štaba mornarice.

Zaplenjene sovražne ladje.

Berlin, 30. januarja. Wolff poroča z uradne strani, da so zaplenili, ko je izbruhnila vojska, v pristaniščih srednjeevropskih držav 99 sovražnih ladij s 189.000 bruto tonami, med njimi je bilo 75 angleških ladij s 173.500 tonami.

Posvet sporazuma v Petrogradu.

Petrograd, 29. jan. (K. u.) Na posvet sporazuma v Petrograd so prišli: Za Francijo kolonijalni minister Doumergue in general de Castelnau, za Anglijo minister lord Milner, pooblaščen minister lord Revelstoke in general Wilson, za Italijo minister Scialoja in general Ruggero Laderni.

Amsterdam, 30. jan. Lloyd George se bo podal začetkom februarja v Petrograd, kjer bodo posveti velike važnosti glede na položaj Rusije nasproti zaveznikom na zahodu. Angleške uradne kroge ruska vnajna politika vznemirja in bi radi Rusijo še bolj kot zdaj priklenili na skupno politiko sporazuma.

Stockholm. Pod napisom: »Poseben mir z Rusijo ni izključen«, objavlja Semčična članek, ki nastopa proti tistim politikom, ki trde, da brez pritrdila Anglije ne more in ne sme noben zaveznik skleniti posebnega mira. List naglašja, da mora brezpogojno imeti Rusija pravico, da sklepe, kadar hoče in pod kakršnimikoli pogoji. Najodločnejše se morajo odklanjati vsi poizkusi nepoklicancev vmešavati se v notranje ruske zadeve.

Budimpešta, 30. jan. Poročilo o sestanku posveta sporazuma v Petrogradu je po mnenju dunajske diplomacije, kakor javlja »Pester Lloyd«, presenetil v toliko, ker je časopisje sporazuma pisalo tako, da so se na posvetu v Rimu rešila že vsa sporna vprašanja v sporazumu. Zdaj se je pokazalo, da se to ni v dobri veri trdilo. Posebno značilno je, ker je tako kmalu po rimskem posvetu potreben drugi posvet. V Rimu nerešena vprašanja so zato gotovo važna, ker je sporazum smatral za potrebno, da odgodi svoja pogajanja. Značilno je tudi, ker so si izbrali za posveta Rim in Petrograd. Pri teh posvetih gre pred vsem za to, da se obe nezanesljivi krili sporazuma moralno okrepi in da ju privežejo na vojni smoter sporazuma.

Lugano, 30. jan. (K. u.) »Tribuna« in »Corriere della Sera« ponavljata vse, kar se je pisalo pred in po vsakem posvetu sporazuma in posebno po rimskem o enotni bojni črti, o položaju in o končnem odločilnem nastopu vseh zaveznikov. »Popolo d'Italia« objavlja besedilo oklica, ki so ga delili zadnje dni med italijanske vojake na bojni črti. Oklic je razpravljal o mirovnem vprašanju in o vojnih smotih in vzpodbujal vojake na vztrajnost in strastnost v boju, ki mu bo sledila kmalu zmaga in z njo osvoboditev Trentina, Trsta, Istre in Dalmacije.

Razna poročila.

Sprejemi pri cesarju.

Dunaj, 30. jan. (K. u.) V Badnu je cesar sprejel poslanika Mereya, ogrskega ministra Rosznerja, podpolkovnika kneza Otona Windischgrätzja, ministra javnih del

Trnka, vojnega ministra Kroatina in kneza Pavla Sapiecha.

Obvestilo o zasedenju prestola.

Dunaj, 30. jan. (K. u.) Tuje dvore bodo obvestili o zasedenju prestola s cesarskimi lastnoročnimi pismi, katere bodo prinesla posebna poslaštva, katerih je pet. Nadvojvoda Maks se je že podal v glavni stan k nemškemu cesarju.

Zbornice osrednjih držav.

Dunaj, 30. januarja. »Zeit« poroča: Zbornični predsedniki bodo imeli svojo prihodnjo konferenco v aprilu v Carigradu. Da se pokaže solidarnost teh štirih držav in vseh njihovih narodov, bodo svojčas sklicali tudi skupno zborovanje zastopnikov raznih strank, političnih in gospodarskih organizacij vseh osrednjih držav.

Nemška narodna zveza.

Dunaj, 30. januarja. Nemški »Nationalverband« je imel včeraj predsedstveno sejo o pogajanjih z vlado. Sklenili so z vso odločnostjo zahtevati od vlade, da se brez odloga loti in izvede preureditev Avstrije in v prvi vrsti češkega vprašanja.

V seji skupnega izvršilnega odbora nemških meščanskih strank je dunajski župan dr. Weiskirchner poročal o novi redakciji in jeseni sklenjenega odgovora.

Resolucija »Nationalverband« kaže, da se vladi ne mudi, pač pa da je nemška zaslepljena in državi kvarna poželjivost postala že strašno nestrpna. Pri preureditvi Avstrije bodo pač imeli besedo vsi njeni narodi in ne samo eden.

Lansing veleposlanik v Londonu.

Genf, 30. jan. »Petit Parisien« sodi, da bo imenovan ameriški državni tajnik Lansing veleposlanikom v Londonu.

Napad na španskega kralja.

Madrid, 30. jan. (K. u.) O napadu na španskega kralja se uradno poroča: Sprejemniki neke pošiljave v Puente Genil so izjavili, da jim manjka dva kosa svinca, ki so ju našli na železniškem tiru. Vse kaže, da je šlo za tatvino in da tatje ukradenega blaga niso mogli več pravočasno spraviti s tira.

Španska zbornica

je izvolila predsednikom Villa Nueva z 256. glasovi.

Sporazum zahteva pomoč Japoncev.

Berlin. »Deutsche Tageszeitung« javlja iz Genfa: Pariško časopisje se peča obširno z vprašanjem japonske pomoči Rusiji. Nujno potrebno je, da se poizkusi rešiti Rusija s pomočjo Japonske. Le Japonska more rešiti razpadajočo Rusijo in z njo vred države sporazuma. Ta pomoč je že vredna kosa vzhodne Azije, ki bi ga Evropa itak v bodoče ne mogla držati.

Dnevne novice.

Dr. J. E. Krek častni občan selške občine. Iz Selc smo prejeli danes sledeče poročilo: Selški občinski odbor je v seji 27. jan. soglasno izvolil za častnega občana a selške občine državnega in deželnega poslanca, profesorja dr. J. E. Kreka v hvaležno priznanje njegovih zaslug na polju združništva v selški dolini; posebno v zadnjih letih je on zasnoval misel, da se je upljala električna razsvetljava v Sorici in selški dolini; tudi vojaški krogi so se pohvalno izrazili o tej potrebni pravici.

Imenovanja. Za sanitetne poročnike so imenovani sanitetni praporščaki: Josip De Gleria, 27. pp.; Josip Brili in Josip Pycholis, oba pri 97. pp.; Alfred Malý, 17. pp.; Franc Kmietovicz, 87. pp.; Franc Maček, 75. pp.; Jakob Majblum in Ernest Sorger, oba pri 87. pp.; Martin Ogorevc, 102. pp.; Boris Slajmer, 2. bos. herc. pp.; Vinko Zalokar, 3. polk tir. ces. lovcev; Henrik Weber, 97. pp.; Josip Goštiša, 27. pp.; Miroslav Lavrič, 37. pp.; Anton Gorčar, 47. pp.; Albin Jošt, 2. bos. herc. pp.; Ignac Schwarz, 87. pp.; Ivan Schwarz in Ivan Oblak, oba pri 47. pp.; Dioniz Szabo in Karel Schmidt, oba pri 17. pp.; Leonard Olšcha in Miroslav Praussnitz, oba pri 17. pp.; Dejan Stojc, 4. polk ces. tir. lovcev; Alfred Plochl, 17. pp.; Ivan Melišnik, 17. pp.; David Becher, 87. pp.; Anton Košmelj, 97. pp.; Nikolaj Hönig, 97. pp.; Branko Kosanović, 97. pp.; Ivan Wank, 17. pp.; Julij Löbl, 97. pp.; Ivan Pečar, 27. pp.; Ciril Hudeček, 4. bos. herc. pp.; Ivan Matoušek, 87. pp.; Dinko Erman, 87. pp.; Franc Urdl, 87. pp.; Karel Tonello, 17. pp.; Izidor Hammer-schmidt, 87. pp.; Vaclav Praj, 97. pp.; Simon Jagodič in Josip Čecutta, oba pri 47. pp.

— Pripomba. »Edinost« ponatiskuje po »Učiteljskem Tovarišu« »Slovenčev« članek o goriški slovenski gimnaziji. Pripominjamo, da je med časopisjem običaj, da se pri onatistu posameznih aktualne-

ših člankov navede tudi vir. To je menda »Učiteljski Tovariš« pozabil.

— **Spomenik kralju Francu Josipu v Zagrebu.** Hrvatski sabor je sklenil v tokovi seji, da naj se postavi v trajen spomenik hrvatskemu kralju Francu Josipu I. spomenik in sicer v Zagrebu.

— **Onđičkov koncert v Kranju.** Dne 24. t. m. je priredil v Kranju po posredovanju gospoda c. kr. okrajnega sodnika Oskara Dev. c. in kr. komorni virtuoz gosp. Fran Onđiček koncert v prilog goriškim beguncem. Čisti donesek tega dobrodelnega koncerta 386 K in 34 K, ki so jih nabrali obiskovalci »šicengrabna«, skupaj 420 K se je poslalo »Posredovalnici za goriške begunce v Ljubljani«. Cenjenim prirediteljem tega dobrodelnega koncerta bodi izrečena najtoplejša zahvala. »Posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani«.

Slovenska služba božja v Gradcu. Iz Gradca se nam piše: 14. jan. t. l. smo imeli zopet lepo pobožnost v cerkvi usmiljenih bratov s pridigo in petimi litanijami Presv. Srca Jezusovega. Izredno je bila tokrat napolnjena obširna cerkev pobožnih slovenskih vernikov. In kako tudi ne? Vsakdo se čuti doma, čeprav v tujini, ko sliši besedo božjo v svoji materinščini — mili slovenščini. Prihodnja slovenska pobožnost s pridigo in slovenskimi petimi litanijami Matere božje bo na Svečnico, to je 2. februarja ob pol 5. popoldne pri usmiljenih bratih, kakor navadno. — Verni Slovenci! Na ta Marijin praznik bomo obhajali obletnico, kar se je pričela v Gradcu slovenska pobožnost za slovenske begunce in druge Slovence. Pridite v obilnem številu, še številnejše, kakor dosihdob. Potožimo po Mariji — naši mogočni srednici — Njenemu Sinu Jezusu Kristusu vse svoje nezgode in težave za zaupanjem, da najdemo uteha. — Vidno radi prejemajo Slovenci, zlasti vojaki, svete zakramente; storite to še obilnejše na Marijin praznik kot dan obletnice naših pobožnosti. — Glasno naše petje bodi goreča molitev do Marije, da nam izprosi pri svojem Sinu vseh potrebnih dušnih in telesnih milosti. Torej na obilno udeležbo! — r.

— **Smrtna kosa.** Z Viča smo prejeli: Včeraj (30. t. m.) je na Glincah 5, previden s sv. zakramenti umrl g. Jos. Gregorin, nadučitelj v pokopju. Pogreb bo dne 1. svečana ob 4. uri popoldne. R. I. P.

— **Na Svečnico dovoljeno jesti meso.** Glede na to, da je v petek, dne 2. februarja, cerkven praznik, je deželna vlada razveljavila za ta dan prepoved uživanja mesnata jedila.

— **Komenda.** Danes 29. jan. ob pol 10. uri dopoldne je bil tu močan, dolgo trajajoč potres; križ vrh zvonika se je zelo majal. — O nekem tukajšnjem vojaku se ni nič vedelo že od prvega leta vojske, sedaj je prišlo poročilo, da je ujet na Ruskem. — Iz naše župnije je šel tudi zastopnik kranjskih deželanov pred cesarja g. A. Mejac. — Ošpice se razširjajo tu okoli. — Iz podružnic oddamo vse zvonove, od farne cerkve veliki zvon, najmanjšega — navček — smo podarili že predlanskim.

— **Občni zbor podružnice Rdečega križa** za ilirsko-bistriški sodni okraj se vrši v Ilirski Bistrici dne 2. februarja 1917 z običajnim dnevnim redom v hotelu »Ilirija«. Začetek ob 4. uri popoldne. K polnoštevni udeležbi uljudno vabi — odbor.

— **Naročnine na »Zlato Dobro«** sprejema odslej izključno samo pisarna »Dobrodelnost« v Kolodvorski ulici, kjer se sedaj nahaja listova uprava. Vsaka drugačna pošiljatelj povzroči le neljube zakasnitve in pota.

— **O predvčeršnjem potresu** poroča 30. jan. zagrebški osrednji meteorološki zavod: Središče včeršnjega potresa je bilo ob mejah Hrvatske, Stajerske in Kranjske 30 km od Zagreba. Glavnemu valovanju zemeljske plasti je sledila še cela vrsta slabjših stresljev, a le nekaj so jih daleč čutili. Seismografski aparati tukajšnje potresne opazovalnice so beležili danes ob 4. uri zjutraj katastrofalen potres v razdalji 8400 km; valovanje je trajalo 4½ ure. Potres je moral biti nenavadno silen.

— **Potres.** Tržišče na Dolenjskem. Dne 29. t. m. smo čutili dva močna sunka in sicer ob pol 10. uri in ob pol 12. uri. Prvi je bil močnejši. Močno se je majal zvonik, kar se je dobro videlo na »špicah«. S cerkvene strehe je drsel sneg, kar se godi le ob južnem vremenu. Mráz pošten — 7—10° C pod ničlo.

— **Iz Metlike** poročajo: Danes dne 29. jan. zjutraj ob 9. uri 37 min. se je čutil močan potres.

— **Iz Suhora** se nam poroča, da je g. župniku Jak. Pavlovčiču, ki so ga, kakor znano, 13. decembra napadli roparji, sedaj že toliko bolje, da opravlja polagoma vsa svoja vsakdanja opravila.

— **Čehi in Slovaki na Hrvatskem.** Na Hrvatskem stanuje 35 tisoč Čehov in 20 tisoč Slovkov.

— **Sodna razprava proti dr. Mate Drinkoviću.** V ponedeljek dne 29. t. m. se je pričela sodna obravnava pred deželnim

sodiščem v Opatiji proti bivšemu dalmatinskemu poslancu dr. Mate Drinkoviću.

— **Zasneženi naši fantje** prosijo harmonike. Slovenski fantje pri gorskem topničarskem polku, zasneženi v globokem snegu, pošiljajo vsem čitateljem »Slovenca« in slovenskim fantom in dekletom pozdrave in prosijo kako dobro slovensko dušo za harmoniko. Jakob Kozjak, Leop. Vrtovec, Franc Breznik, Anton Ačko, Iv. Svoboda, Franc Zupanič, Nikolaj Potrebueš, Anton Zabranski, Anton Požingar. Harmonika naj se pošlje na naslov: Jakob Kozjak, k. u. k. Geb. Kan. Batt. 3/3.

— **Letnik 1899 na Ogrskem** nastopi vojaško službovanje dne 10. marca.

— **Nesreča.** V ponedeljek se je dogodil na Reki pri skladišču štev. 33, kjer so nastanjeni ruski ujetniki sledeči žalostni slučaj: Vojak Teller, ki je bil na straži, je ponesreči pritisnil za pero na puški in ustrelil svojega najboljšega tovariša, ki je z njim vred stražil ujetnike. Ubiti vojak se piše Kepič in je doma s Kranjske. Njegovo truplo so prepeljali v vojaško mrtvašnico.

— **Prigoni (sejmi) za mlado plemensko živino.** V notici, objavljeni v »Slovencu« dne 29. jan. t. l., pripetila se je tiskovna pomota na ta način, da je bilo čitati, da se vrši 15. svečana t. l. prišon (sejem) v Črnomlju pri Novem mestu. To je napačno ter se v resnici vrši sejem (prigon) mlade živine, prirejen po »Kranjskem deželnem mestu za dobavo kladne živine« dne 15. svečana t. l. v Kandiji pri Novem Mestu.

Ljubljanske novice.

lj **Glasbena Matica.** Koncert v torek, 6. t. m., v frančiškanski cerkvi se vrši v posvečenje spomina blagopokojnega cesarja Franca Jožefa I. na korist »soške muskulature in kr. 5. armade; koncerta »Soči« dne 7. in 8. t. m. v Union-ski dvorani pa na korist goriškim beguncem.

lj **Umrla je** v deželni bolnici gdca Danica Kranjc. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 2. uri.

lj **Umrla** so v Ljubljani: Štefan Pavlič, prejemnik užitinskega zakupa, 50 let. — Anton Debevec, bajtar, hiralec, 71 let. — Helena Štalc, tobačna delavka v pok., 69 let.

lj **Izpremembra za ljublj. obmestje** veljavnega najemnega in selilnega reda. Z ozirom mna obstoječe izvenredne razmere določa se dogovorno s c. kr. višjim dež. sodiščem za Stajersko, Koroško in Kranjsko delna izpremembra § 2, za ljubljansko obmestje veljavnega najemnega in selilnega reda z dne 18. aprila 1890 dež. zak. št. 10, da se ima najemni predmet šele do pol dne 8. marca 1917 izprazniti, ne pa že 8. februarja 1917, kakor določa § 2. zgoraj omenjenega reda. Ta ukaz stopi v veljavo z dnem razglasitve. C. kr. deželni predsednik Henrik grof Attems s. r. — Ta ukaz je izdan v prilog onih najemnikov, ki imajo po odpovedi stanovanje dne 8. februarja izprazniti, pa tega ne morejo storiti, ker se jim ni posrečilo drugega stanovanja najeti. Teh najemnikov hišni gospodarji ne morejo deložirati, temveč najemniki imajo pravico do 8. marca 1917 v stanovanju ostati.

lj **Ribolov se da v najem.** Dne 7. februarja 1917, ob 10. uri dopoldne, se bo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Ljubljani, soba št. 3, potom javne dražbe oddal v nakup ribolov ribarskega okraja »Gradaštica št. 44« za dobo 10 let. Zakupni pogoji so ravnotam vsakomur na vpogled.

lj **Slavni magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane** je izvolil nakloniti ubožnim gojencem in gojenkam zaposlovalnega tečaja c. kr. goriških učiteljskih v Ljubljani velikodušno darilo v znesku 300 K, za kar se vodstvo omenjenega tečaja v imenu obdarovancev najtopleje zahvaljuje.

lj **Otvoritev nove vojne kuhinje.** Z otvoritvijo nove vojne kuhinje se mora še počakati, ker se je priglasilo do sedaj le malo interesentov. Razven tega je c. kr. urad za ljudsko prehrano izdal odlok, tika-joč se ustanovitve vojnih kuhinj.

lj **V preskrbovalnico za mleko** prihaja zadnji čas zopet nebroj ljudi, ki žele dobiti nakazila za mleko. Žalibog pa takih prošelj ni mogoče upoštevati. V sled prometnih ovir, snega in drugih težko se je namreč dovoz mleka zopet toliko zmanjšal, da ni le nikakega mleka za nova nakazila na razpolago, temveč da tudi stara nakazila niso več krita. Primanjkljaj znaša sedaj dnevno 100 do 200 litrov. Občinstvo naj blagovoli to upoštevati in naj ne prosi za nove nakaznice. Saj z nakazili, na katera ni dobili mleka, ni nikomur pomagano. Če se je rešilo v januarju par sto starih nujnih prošelj, je to vse, kar se je moglo storiti, novih priglasi pa ni mogoče sprejemati. Kakor hitro pa bo mleka kaj več, bo občinstvo o tem takoj obveščeno.

lj **Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin** se zopet prične na mestnem magistratu v torek dne 13. februarja 1917 v mestnem vojaškem na-

stanjevalnem uradu (Mestni trg št. 27, III. nadstropje) in sicer: za stranke, ki stanujejo v I. mestnem okraju (Poljanski okraj) in v II. mestnem okraju (Mestni trg, Stari trg, Karlovska in Dolenjska cesta) v torek dne 13. februar.; za III. mestni okraj (Trnovo in Gradišče do Franca Jožefa ceste) v sredo dne 14. februarja; za ulice med Prešernovo ulico, Franca Jožefa cesto, Bleiweisovo cesto, Cesto na južni kolodvor in Miklošičovo cesto v četrtek dne 15. februarja; za IV. mestni okraj (Št. Peterski okraj in Vodmat vzhodno od Miklošičeve ceste) v petek dne 16. februarja. Za Spodnjo Šiško in vse one, ki bi bili zadržani v gori navedenih dneh, v soboto dne 17. februarja in v ponedeljek dne 19. februarja 1917. Uradne ure izplačevanja so od 3. do pol 6. ure popoldne. Stranke se prosijo, da se natančno drže teh določb.

Primorske novice.

Za pravico slovenščine v tržaških župnijah. Tržaški dopisnik goriškega »L' Eco del Litorale« je jako vznemoljen, ker je »Slovenec« ponatisnil znano notico iz »Edinosti« glede cerkvenih naznanil v tržaških župnijah, ki se še vedno izdajajo samo v italijanskem jeziku. Predvsem, pravi, podpisuje cerkvena naznanila škofijski ordinariat, drugič se pa nikdar niso izdajala drugače nego v italijanskem jeziku; ako bi se hotela tiskati tudi v slovenščini, bi to ne povzročilo le nepotrebnega novega stroška, marveč bi to utegnilo tudi motiti državljanski narodni mir, in to od strani, ki je najmanj poklican k temu. Pustimo vse drugo pa recimo kratko tako-le: Časi italijanske komore v Trstu so minuli in krivice, ki jih je ona vzdrževala — vedela vzdrževati tudi na cerkvenem polju — morajo brezpogojno pasti na celi črti. Nad tem se noben razoden Tržančan ne bo izpodtikal, za hujškanje nerazsodnih množic pa danes v Trstu nima nihče več žalostnega poguma, tako mislimo. Velik del vernikov po tržaških župnijah je slovenske narodnosti in skoro gotovo imajo Slovenci med obiskovalci službe božje vedno in povsodi večino. Ako tedaj tržaški Slovenci zahtevajo, da se naj izdajajo naznanila o službi božji tudi v slovenskem jeziku, je to nekaj tako naravnega in opravičnega, da se je čuditi dopisniku »L' eca«, da se nad tem tako ogorčuje. Ako smo odkriti, bi rekli, kakor pravi on: To je zelo simptomatično!

V italijanskem ujetništvu se nahajajo po poročilu, došlem informacijskemu uradu v Vagni: Anton Vekjet iz Gorice, 42 let star, v Sulmone Fonte d' Amore 2 Rep., Valentin Vodičar iz Bat (?), 19 let star, v S. Maria G. V.; Ivan Ferluga, iz Trsta, 20 let, v Altamuri; Anton Frančeskin, iz Kostanjevice, 32 let, v Asinari 2 Rep.; Alojzij Jasnič iz Kormina, 22 let star, v Castel del Trebro; Josip Juretič, iz Idrskega, 24 let star, v Sulmini, Fonte d' Amore, 2 Rep.; Peter Mažgon, iz Tolmina, 24 let star, je umrl v Franciji dne 8. marca 1916; Avgust Čok, iz Trsta, 21 let, se nahaja v Noto S. Giovanni; Andrej Zigon, 46 let star, v S. Maria C. V. (kraj rojstva ni razviden).

V Kormin se je smel vrniti prvi podžupan Giovanni Panzera, ki je bil ves čas interniran v Italiji.

V Štaku na Goriškem je umrl 13. januarja 1917 oče tamošnjega č. g. kurata Franc Drašček v 86. letu svoje starosti. Leta 1859. se je udeležil vojne proti Italiji. Bil je do skrajnega telesno in duševno krepak. Sprevod je vodil vel. g. duhovni svetnik Gustav Koller iz Podrage na Vipavskem v spremstvu čč. gg. župnikov iz Avberja, Erzolja, Štanjela in Vrabč. Mir njegovi blagi duši!

Darovi za begunce. Gosp. dr. Fr. Der-ganc, primarij v Ljubljani, je daroval »Posredovalnici za goriške begunce v Ljubljani« znesek 50 K v prilog goriškim beguncem. — Gosp. A. Pečenko iz Gorice, sedaj v Šoštanju, je daroval za goriške begunce 10 K, da počasti smrt njegovega prijatelja, g. Franca Mozetiča, zidarskega mojstra iz Gorice. Srčna hvala!

Dar beguncem. Gospod A. Guštin, c. kr. vodja orožniške postaje v Kanfanaru v Istri, je poslal »Posredovalnici za goriške begunce v Ljubljani« znesek 115 K, da olajša s tem vsaj deloma bridko usodo begunccev. Velikodušnemu darovalcu naša najiskrenejša hvala!

Županstvo iz Vogerskega, sedaj v Zdenski vasi pri Dobropoljah prosi tem potom vsakega, kateri bi znal za sedanje naslove in sicer: Petrovič Janeza št. 59, Marvin Jožefa št. 52, Gregorič Andreja št. 68, Gregorič Pavle št. 40, Persič Marije št. 71, vsi iz Vogerskega, ter Valentinčič Katarine iz Plavi, biva-joča zadnji čas tudi na Vogerskem pod št. 107. — Dotični naslovi se potrebujejo radi izplačevanja vojaške stanarine kakor tudi radi dostavljenja plačilnih pol.

Kdo kaj ve, kje se nahaja Franc Korsič iz gornjega Cerovega: pisal ni

že od začetka vojne; naj naznani gosp. Emilij Tronkar, Račna 1, Grosuplje.

Poljske vesti.

Nova stranka pruskih Poljakov.

Berlin, 30. jan. Vlada je potrdila pravila nove poljske stranke narodnega dela, ki stremi za narodno enakopravnost pruskih Poljakov in čim večjo svobodo v verskem in državnem oziru. Podpirala bo politiko vsake državne vlade in nemških strank, ki bi pokazale smisel za poljsko stvar. Glasilo nove stranke je poznajška »Gazeta Narodowa«, ki poroča, da so se v Berlinu že začele predpriprave, da se odpravi izključitev poljskega jezika po šolah.

Lvovski župan dr. Rutowski.

Poljski listi obširno poročajo o vrnitvi dr. Rutowskega iz Rusije. Dr. Rutowski je bil Lvovski župan, ko so Rusi zasedli Lvov. Rusi so njegovo stanovanje dva dni najnatlačnejše preiskovali, a niso mogli najti nikakega obtežilnega gradiva. Sumljiv se jim je zdel samo en telegram, ki ga je skozi Bukarešt poslal svoji ženi na Dunaj. Na podlagi tega suma so ga izgnali v Kijev in ga tam posavili pred sodišče. Ker mu niso mogli dokazati nikake krivde, so ga izpustili iz zapora ter določili, da ostane interniran v Rusiji. Najprej so ga poslali v Rostov na Donu, potem se je na lastno prošnjo smel preseliti v neko zdravilišče na Kavkazu; a preden je prišel na Kavkaz, so mu dovolili, da sme oditi v Jalto na Krimu, kjer je ostal štiri mesece. Ruski Poljaki so mu pomagali, da se je ruska vlada nekoliko ozirala na njegove želje. Avstrijski Poljaki se iskreno vesele njegove vrnitve. V Lvovu so sestavili poseben odbor, ki naj dostojno sprejme dr. Rutowskega.

Rimski odbor za Poljake in Čeha.

Milanski »Corriere« poroča, da se je v Rimu ustanovil odbor, ki bo podpiral česko in slovaško stremljenje po neodvisnosti. Če si bo Italija priborila svoje pravice ob Adriji, se bodo teh pravic lahko posluževali tudi Čehi in Slovaki.

Gospodarske beležke.

Smrad po amonijaku se odpravi iz hleva, ako se obesi pod strop sveženj oblanja, ki se ga je prej namočilo v razredčeni žvepleni kislini. Po potrebi ga je večkrat premeniti, ker se kmalu napije amonijakovih parov. Odstranjenno oblanje je vreči v gnojnico ali na gnojišče, ker ima potem gnojilno vrednost. Dobro prezračevanje ali potresanje hleva z gipsom ali mavcem tudi služi v iste namene.

Vinogradniški polži kot hrana se vedno bolj cenijo in se jih je prodalo preteklo jesen samo v Karlsruhe na Nemškem nad 100.000 komadov.

Uvoz žganja v Nemčijo prepovedan. Nemški državni kancler je prepovedal uvoz žganja, napravljenega od sadja in jagod ali ostankov od teh, dalje iz vina in vinskih tropin, mošta, korenin, dalje mogačaka in ruma v sodih ali posebnih vagonih (Kesselwagen) carinske tarifne številke 178.

Mlekarski pridelki in mast se bodo morali oddajati. Državni urad za prehrano je izdal odredbo, ki zadeva oddajo mlekarskih pridelkov in svinjske masti po tistih, ki te stvari proizvajajo, oziroma pridelujejo, to je po živinorejcih. Vsak živinorejec je dolžan vse mleko in mlekarske pridelke preko domače potrebe oddati, ako že itak dotične stvari ne pridejo kot prodajno blago v konsum. Oddaja se bo morala izvršiti na zahtevo gori omenjenega urada ali pa na zahtevo političnih deželnih oblasti na ona mesta, ki se jim odkažejo in se bodo obenem določile tudi prevzemne cene. Isto velja za špeh in mast. Pri določanju potrebe za dom velja število oseb, ki jih je živinorejec dolžan preživljati. Tudi klanje preševih bo odslej naznanjati onim mestom, ki bodo prevzemali mast. Prevoz omenjenih produktov je vezan na transportno dovoljenje, ki ga je dobivati pri okrajnih glavarstvih. Odredba velja za mast in špeh za nazaj do 31. oktobra 1916.

Ob času ponudbe miru od strani centralnih držav so cene žitu v Ameriki znatno padle, ko pa je ententa ponudbo odklonila, so iste zopet poskočile še višje kot so bile pred mirovno ponudbo.

Pridelovalne stroške za krompir je naračunal dopisnik na Stajerskem izhajajočega lista »Sonntagsbote« na podlagi nad 30letnih izkušenj in računov na 14 K za 100 kg in je jemal za podlago povprečni pridelek 114 kvintalov na hektar.

Kmetijski ministerstvo je izdalo za zopetno vpostavitve kmetijske produkcije v Galiciji za po vojni prizadete kmetije 12 milijonov kron, za kateri znesek se je nakupilo 300 motornih plugov in več drugih strojev.

Vinski pridelek v Italiji cenijo pol-uradna statistična poročila na 30.000.000 hektolitrov. Povprečni pridelek vina pa je znašal v zadnjih sedmih letih na leto po 42.000.000 hektolitrov.

Steklenice so tovarne v Nemčiji znatno podražile.

Postavno določena množina ovsa, ki se jo sme na dan porabiti za vsakega konja, znaša v Nemčiji 2,25 kg, medtem ko je za plemenske bike dovoljeno porabljati ga le po 0,50 kg na dan.

Sladkorne izkaznice so uvedli v distriktih Avignon in Gard. V južni Franciji poleg sladkorja tudi silno primanjkuje soli.

Zasega kovinskih posod, kakor jo je odredilo ministrstvo za deželno brambo v septembru leta 1915, je podaljšana do 31. junija letošnjega leta.

Ljudska knjižnica: Zadnja kmečka vojska. Spisal v hrvatskem jeziku znameniti pisatelj Avgust Šenoa, poslovenil L. J. Lepa povest ima zgodovinski temelj, opisuje nam krvave upore kmetov iz leta 1573. Graščaki so neusmiljeno tlačili slovenske in hrvatske kmete; končno so se ti ubogi trpinji uprli in s svojo krvjo skušali priboriti starih pravic ali zama. Zanimiva snov bo gotovo vsakega Slovenca zanimala. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani in stane nevezana s poštnino 1 K 90 vin.

Podplati se ohranijo,

če se na nove ali na malo ponošene čevlje pritrdijo nabitki iz usnja. Dobe se pri Peter Kozina & Ko, Ljubljana.

Večje stanovanje

se išče v sredini mesta. Ponudbe pod K. Z. 247 na upravnništvo našega lista.

Pišketi, čokolada

in raznovrstne slaščice

se dobivajo na drobno in na debelo po najnižjih cenah pri G. Darbo, Ljubljana Meštni trg 13. Pod Trančo naspr. Čevlj. mostu.

Nadzornik

za večje gostilniško podjetje se sprejme. Prednost ima umirovljen orožnik. Ponudbe pod »Energičen« 249 na upravo tega lista.

Trgovski sotrudnik

vojaščine prost in

izučena prodajalka

sprejmeta se za veletrgovino

Henrika Kenda v Ljubljani.

Ponudbe v nemškem jeziku. 246

Išče se

188

voznik

z enim ali dvema peroma konj za izvažanje lesa (hlodov) iz gozda na žago; konjska krma preskrbljena, za služek na par konj vsak dan K 50—garantiran. Gozd leži pri Vuzenici na Štajerskem. Ponudbe naj se pošljejo na naslov: Janko Tavčar, Gradec, Katzianergasse 10.

Samostojen kovaški

212

pomočnik

ali tudi

mojster

se takoj sprejme proti dobri plači. S hrano ali brez nje. Stanovanje v hiši. Lahko je tudi oženjen.

JOSIP KUNSTLER, Ljubljana, Lepi pot 1.

Išče se

233 3

trgovski pomočnik

špecerijske stroke, vojaščine popolnoma prost. Franc Dolenz v Kranju.

Iz proste roke se prodaja

hiša z vrtom

in gospodarskimi poslopji, za trgovino vsake stroke ter za vsako obrt zelo pripravna. Ponudbe sprejema uprava »Slovenca« pod št. 219.

Razpisuje se služba

235 2

organista in cerkvenika

v Krašnji. Nastop lahko takoj. Pogoji se izvedo pri župnem uradu v Krašnji, p. Lukovica pri Domžalah.

Kupijo se

hlodi

iz mehkega lesa, na cele vagone. Ponudbe pod šifro »Hlodi 214« na upravo »Slovenca«.

Slav. občinstvu in gosp. trgovcem priporočam

slamnate čevlje (šolne)

katere sem začel izdelovati na debelo, tako da vsakemu lahko postrežem. Ker je druga obutev tako draga, bode ta za osebe, ki imajo opravilo v sobah prav dobro došla. Naj vsak poskusi! FRANC CERAR, tovarna slamninkov v Stob-u. pošta Domžale pri Ljubljani. 167

Kupi se

pianino

Ponudbe naj se pošljejo na upravo lista pod »Pianino«. 185

F. BATJEL, Ljubljana

Starl trg 23 (prej v Gorici)

vij. priporoča novo zalogo koles, šival. strojev, gramofonov, žepn. elektr. svetilk, kompl. že od K 2.— V zalogi vedno par tisoč Najboljše baterije. Posebno nizka cena za razprodajalce. — Pismana naročila se takoj izvrše. 3010

183

DOBRO

SENO

ZA LASTNO UPORABO VSHKO MNOŽIKO

KUPI SPEDICIJSKA TVRDKA

F. & H. UNER, Ljubljani

Selenburgova ul. 4.

Lep trgovinski lokal

z dvema skladiščema ob državni cesti pri fari na Dolenjskem se odda takoj pod ugodnimi pogoji v najem. Resne ponudbe pod »Trgovinski lokal« št. 214 na upravnništvo »Slovenca«.

Proda se v Kamniku na Kranjskem

hiša

z delavnico za večjega obrtnika

Pri hiši je vrt za zelenjavo in nekaj sadnega drevja. Več se poizve pri:

Fr. Stupici

trgovcu z železnino v Ljubljani.

Prodaja 4 letno brejo

218

kobilo

Ivana Legat, Begunje pri Lescah, št. 88

Iščem

vrtnarja

izučenega in neoženjenega. — K. P. Kočovska ulica št. 11 v Ljubljani. 216

Sprejmeta se 1 ali 2

delavska

preglednika

v starosti 35—50 let v rudokop na Gorenjskem. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravnništvo tega lista pod 213

Ključavničarski

učenec

se sprejme. Naslov pove uprava tega lista pod št. 220.

Sprejme se takoj spreten

kovaški pomočnik

oziroma se da tudi

kovačija v najem

z orodjem vred. — Ponudbe sprejema uprava »Slovenca« pod št. 235.

Brez poseb. obvestila.

V globoki žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem bridko vest, da je naš iskrenoljubljeni oče in tast, gospod

JOSIP GREGORIN

nadušel v pokoju

v torek 30. t. m. po dolgi, mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal. Pogreb predragega ranjkega se vrši v četrtek ob 1/2 5 uri popoldne iz hiše žalosti, Glince št. 5 na pokopališče na Viču.

Vič, dne 31. prosinca 1917.

Globoko žalujoči ostali.

ZAHVALA.

Za obile dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom smrti našega iskrenoljubljenega soproga, oziroma očeta, tasta, starega očeta in strica, gospoda

Friderika Berdajsa

Izrekamo tem potem vsem našo najiskrenejšo zahvalo.

Osobito pa se zahvaljujemo sl. pevskemu društvu v Litiji za ganljive žalostinke, sl. Gasilnemu društvu v Litiji za korporativno udeležbo pri pogrebu ter vsem, ki so spremili nepozabnega pokojnika na njega zadnji poti.

Globoko žalujoči ostali.